

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 8T/1/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7213010001
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 07. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Kán
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2013:7213010001.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II, samosudca JUDr. Dušan Kán, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18. júla 2013, v trestnej veci proti obžalovanému M. F., nar. XX.XX.XXXX, stíhanému pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., takto

rozhodol:

I. M. F., nar. XX.XX.XXXX v V.,
trvale bytom V., ul. G. č. 3,

je vinný, že

- v Košiciach a inde si neplní vyživovaciu povinnosť k svojim deťom R. B., nar. XX.XX.XXXX a N. B., nar. XX.XX.XXXX, hoci mu táto vyplýva zo Zákona o rodine a výška ktorej mu bola určená na základe rozsudku Okresného súdu Košice II, sp. zn. 28C 152/2007 prispievať sumou 25,36 EUR mesačne na každé dieťa, túto si však úmyselne neplní, a tak dlhuje za obdobie od novembra 2011 doteraz do rúk matky E. F. sumu vo výške 608,64 EUR, pričom bol za taký čin odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Košice II, sp. zn. 6T 122/11 zo dňa 30.11.2011, právoplatným dňa 15.02.2012,

t e d a

- najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného, pričom bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, s prihliadnutím na § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona zaraďuje obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní, spočívajúcim v prečítaní zápisnice o skoršej výpovedi obžalovaného, vo výsluchu svedkov a v oboznámení listinných dôkazov, súd zistil nasledovné :

Z dôvodu, že obžalovaný výslovne požiadal súd, aby vykonal hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti (s poukazom na § 252 ods. 2, ods. 3 Tr. por.), súd na hlavnom pojednávaní prečítal zápisnicu o jeho skoršej výpovedi v zmysle § 258 ods. 4 Tr. por., z ktorej vyplynulo, že obžalovaný si je plne vedomý toho, že neplatí výživné na svoje dve maloleté deti. Je však dlhodobo nezamestnaný a teda nemá finančné prostriedky na úhradu výživného. Jediným jeho príjmom je dávka v hmotnej núdzi, ktorá mu je vyplácaná mesačne vo výške 62,50 Eur. Obžalovaný taktiež uviedol, že vždy keď mal nejaké zvyšné peniaze, poukázal ich do rúk matky (v minulosti išlo o sumu 5 x po 20,- Eur). Taktiež, keď sa zamestnal v minulosti na nejakú brigádu, z tohto zárobku kúpil deťom nejaké ošatenie.

Svedkyňa E. F., ako osoba do ktorej rúk má obžalovaný poukazovať výživné, vypovedala pred súdom zhodne ako v prípravnom konaní. Obžalovaný jej na výživu ich dvoch spoločných maloletých detí prispieva len veľmi nepravidelne. Vyživovaciu povinnosť si teda takmer vôbec neplní. Od 01.12.2011 jej uhradil len 4 dávky, a to vo výške po 20,- Eur mesačne. O deti zároveň nejaví v podstate žiadny záujem. Ona sa snaží deti živiť sama, je to však veľmi problematické, nakoľko je nezamestnaná. Deti však núdzou netrpia.

Taktiež výpoveď svedkyne Y. L. T., splnomocnenkyne Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach, bola zhodná s jej výpoveďou z prípravného konania. Svedkyňa pred súdom okrem toho uviedla, že príslušný úrad práce vyplácal E. F. od 11/2011 náhradné výživné vo výške 32,- Eur a od 09/2011 až doposiaľ sumu vo výške 50,72 Eur mesačne na obe deti.

Z výrokovej časti rozsudku Okresného súdu Košice II, sp. zn. 28C 152/2007 vyplynulo, že obžalovaný M. F. bol súdom zaviazaný prispievať na výživu dvoch maloletých detí, ktoré má s E. F., a to mal. N. F., nar. XX.XX.XXXX a mal. R. F., nar. XX.XX.XXXX sumou vo výške 25,36 Eur mesačne. Oboznámené boli na hlavnom pojednávaní rodné listy oboch maloletých detí, ako aj potvrdenia o návšteve školy.

Zo správ poskytnutých Úradom práce, soc. vecí a rodiny v Košiciach vyplynulo, že E. F., nar. XX.XX.XXXX, je v súčasnosti poberateľkou dávky v hmotnej núdzi vo výške 50,72 Eur mesačne, obžalovaný M. F., nar. XX.XX.XXXX, je poberateľom dávky v hmotnej núdzi vo výške 62,50 Eur mesačne. Obžalovaný pritom nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie.

Zo správy poskytnutej KR PZ ODI Košice vyplynulo, že obžalovaný M. F. nie je vlastníkom žiadneho motorového vozidla.

Správy poskytnuté jednotlivými Správami katastra (z okresov Košice, Košice- okolie, Rožňava, Michalovce, Trebišov, Sobrance a Spišská Nová Ves) dokumentujú, že obžalovaný M. F. nie je vlastníkom žiadnej nehnuteľnosti.

Oboznámené boli ďalej šekové poukážky (v počte 5 kusov) dokumentujúce zaplatenie peňažnej sumy vo výške 20,- Eur obžalovaným na účet E. F. (zo dňa 18.05.2012, zo dňa 20.02.2012, zo dňa 18.11.2011, zo dňa 21.08.2012, zo dňa 19.06.2012).

Hlavné pojednávanie prebehlo kontradičným spôsobom za dôsledného uplatnenia všetkých základných zásad trestného konania uplatňujúcich sa v tomto procesnom štádiu. Po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, súd dospel k záveru, že obžalovaný je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe tak, ako to uvádza obžaloba. Vina obžalovaného je preukázaná jednak výpoveďou svedkyne E. F., ako aj oboznámenými listinnými dôkazmi. Okrem toho sa obžalovaný k spáchaniu predmetného skutku priznal.

Skutok spáchaný obžalovaným súd právne kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zákona. Obžalovaný naplnil svojím konaním (resp. nekonaním, nakoľko sa jedná o omisívny delikt) všetky znaky tohto prečinu, jednak po stránke objektívnej a jednak po stránke subjektívnej.

Svojím „nekonaním“ obžalovaný porušil individuálny objekt tohto prečinu, ktorým je zákonný nárok na výživné.

Neplnením si svojej vyživovacej povinnosti od mesiaca november 2011 naplnil všetky obligatórne znaky objektívnej stránky prečinu v zmysle § 207 ods. 1 Tr. zákona. Z titulu špeciálnej recidívy obžalovaného (bol už za taký čin odsúdený), sa obžalovanému pripočítala aj kvalifikovaná skutková podstata, a teda bolo potrebné za účelom právnej kvalifikácie skutku aplikovať aj ods. 3 ustanovenia § 207 Tr. zákona. V prípade obžalovaného bola splnená taktiež zákonná podmienka týkajúca sa subjektu tohto prečinu a síce, že jeho páchatelom môže byť len špeciálny subjekt. Obžalovaný ako otec maloletých detí je totiž osobou povinnou prispievať na ich výživu (túto povinnosť mu pritom určuje samotný zákon).

Obžalovaný sa predmetného prečinu dopustil z vedomej nedbanlivosti, čím teda bola naplnená aj subjektívna stránka prečinu v zmysle § 207 ods. 1 Trestného zákona.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovanému poľahčovalo, že sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval (§ 36 písm. l) Tr. zák.). Na druhej strane obžalovanému príťažovalo, že už v minulosti bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m) Tr. zák.).

Z titulu, že pomer poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností bol u obžalovaného v „rovnováhe“, súd nepristúpil k znižovaniu ani k zvyšovaniu zákonom stanovenej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 2, resp. ods. 3 Tr. zákona. Pri rozhodovaní o výmere trestu teda vychádzal zo zákonnej trestnej sadzby v zmysle § 207 ods. 3 Tr. zák., a to od jedného až do piatich rokov trestu odňatia slobody.

Z odpisu registra trestov bolo k osobe obžalovaného zistené, že tento bol v minulosti 8 - krát súdne trestaný, aj keď viaceré z týchto odsúdení už má v súčasnosti zahladené.

Dôležité je však poznamenať, že obžalovaný je v tzv. špeciálnym recidivistom, nakoľko trestným rozkazom OS KE II, sp. zn. 6T 122/11 zo dňa 30.11.2011, právoplatným dňa 15.02.2012, bol uznaný vinným zo spáchania prečinu podľa § 207 ods. 1 Tr. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov.

Okrem toho bol obžalovaný rozsudkom OS KE II, sp.zn. 7T 10/2012, zo dňa 18.05.2012 právoplatným dňom vyhlásenia, uznaný vinným zo spáchania prečinu podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona, pričom mu bol uložený taktiež podmienený trest a to vo výmere 6 mesiacov, so skúšobnou dobou 18 mesiacov. Okrem špeciálnej recidívy teda u obžalovaného možno bádať aj recidívu všeobecnú.

Správa poskytnutá príslušnou mestskou časťou podľa trvalého pobytu obžalovaného o charakteristike obžalovaného má len evidenčný charakter. Obžalovaný sa v mieste trvalého pobytu totiž nezdržiava. Prechodný pobyt má toho času v chatovej osade pri OC Carrefour.

Súd k osobe obžalovaného opätovne podotýka, že tento je nezamestnaný a poberá len dávku v hmotnej núdzi vo výške 62,50 Eur mesačne.

Okrem toho súd považuje za dôležité taktiež podotknúť (v súvislosti s následkom spáchaného trestného činu), že napriek neplneniu vyživovacej povinnosti zo strany obžalovaného, ani jedno z jeho dvoch maloletých detí núdzou netrpelo.

S prihliadnutím na kritéria uvedené v § 34 ods. 4 Tr. zákona, súd rozhodol o uložení nepodmieneného trestu odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, teda v dolnej hranici trestnej sadzby.

Takýto druh trestu, v predmetnej výmere, súd považuje za zákonný, primeraný a plne postačujúci na dosiahnutie účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený pre úmyselný trestný čin, súd obžalovaného zaradil, s poukazom na § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, za účelom výkonu uloženého trestu odňatia slobody, do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 /pätnásť/ dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Košice II na Krajský súd v Košiciach.